

ת"פ 18118/09/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד דור גולן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18118-09-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' גולן

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

דור גולן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל סטופ

ב"כ הנאשם עו"ד משה מרוז

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון הטרדה והתנכלות מינית והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתקופה רלבנטית לכתב האישום, ובמסגרת מאבק בתופעת עבריינות המין נגד קטינים וקטינות באמצעות מחשב, ביצעה משטרת ישראל מבצע לאיתור חשודים אשר יצרו קשר מיני באינטרנט ומחוצה לו עם קטינים.

לצורך כך הונחו שוטרים ושוטרות להתייצג כקטינים וכקטינות באינטרנט ולנהל, כביכול בשמם, התכתבויות עם הפונים אליהם.

בתאריך 7/6/12 התחבר השוטר לצ'אט באמצעות השם "ספיר 12" - קטינה בת 12 מאזור השרון. הנאשם פנה לספיר בצ'אט ומיד עם פנייתו הופיע במחשבו של הנאשם חלון שיחה פרטי עם ספיר ובראשו שמה והעובדה כי כביכול מדובר בילדה בת 12. במהלך השיחה שאל הנאשם את ספיר האם היא אכן בת 12 ונענה בחיוב.

בהמשכה של השיחה שאל הנאשם את ספיר האם היא מעוניינת לבצע בו מין אוראלי. לאחר מכן שאלה ספיר את הנאשם האם יש לו כתובת מסנ'ר ולבקשתו העבירה לו את כתובת המסנ'ר "שלה". הנאשם פנה אל ספיר מכתובת המסנ'ר שלו אל הכתובת שמסרה לו וניהל עימה שיחה בעלת תכנים מיניים, בפתחה שב ושאל אותה הנאשם האם היא אכן בת 12 ולאחר שנענה בחיוב, שאל אותה האם ביצעה בעבר מין אוראלי. לאחר שנענה בחיוב גם על שאלה זו, השיב הנאשם לספיר כי הוא מתגרה מכך וכן מתגרה מאופן לבושה, לאחר שהבהירה כי היא לובשת טייטס וגופיה.

בהמשכה של השיחה פנה הנאשם אל ספיר בביטויים כגון: "אני רוצה לאונן ולגמור. לשים מצלמה או לא?", "אני יארגן לך אורגיה", "אני אענג לך את התחת".

בתאריך 31/7/12 החזיק הנאשם בביתו על גבי דיסק חיצוני קשיח עשרות תמונות תועבה, בהן נראות קטינות בגילאים שונים, חלקן בעירום חלקי וחלקן בעירום מלא וכן החזיק בשישה קבצי וידיאו ובהם מתועדות קטינות תוך ביצוע אקטים מיניים.

ב"כ המאשימה פתח טיעוניו בכך שהטיעונים לעונש השתהו זמן לא קצר בשל שהנאשם שב והופנה אל שירות המבחן מספר פעמים בשאלה האם יעבור טיפול אם לאו, כפי שעוד יפורט להלן. המאשימה, ערה להמלצות שירות המבחן באשר לביטולה של ההרשעה אולם לטעמה אין לקבל המלצות אלה, וציינה כי שירות המבחן לא פרט הכיצד תפגע הרשעתו של הנאשם באופן קונקרטי כמתחייב מההלכה הפסוקה, כן ציינה התביעה, כי למעשה, הנאשם טרם החל בטיפול כלשהו ועוד הביאה מפסיקתו של ביהמ"ש העליון לפיה בעבירות מעין אלה אין לבטל את ההרשעה.

התביעה ציינה כי במכלול האיזונים הצריכים לענין, כגון גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, רמת המסוכנות המינית שנקבעה כנמוכה, הרי שלטעמה של התביעה יש להותיר את ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וצו מבחן.

ב"כ הנאשם פצח טיעוניו בכך שאינו מקל ראש במעשים, אך לטעמו הם מצויים ברף הנמוך של מעשים מעין אלה. כעוד ציין כי אין המעשים מלמדים על התנהלותו הכללית של הנאשם, שהינו צעיר ונעדר עבר פלילי. עוד הפנה אל הערכת המסוכנות אף בה צויינה נטילת האחריות של הנאשם וכן נקבעה רמת מסוכנות מינית נמוכה.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקירי שירות המבחן ואל כך שמיד לאחר מעצרו החל הנאשם בטיפולים, בתקופה זו אף סיים לימודי מכוונות ומגלה מוטיבציה להמשך נאות ועל כן סיכויי השיקום שלו גבוהים.

עוד הפנה ב"כ הנאשם אל נסיבותיו האישיות של הנאשם ואל כך שהרשעה עלולה לחבל באופן משמעותי בעתידו הן מבחינת האישית ונסיבותיו והן מבחינת תעסוקה.

בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות נסקר רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. צוין כי הוא נעצר בגין פרשה זו יומיים לפני גיוסו הצפוי לצה"ל ובשל כך בוטל גיוסו, דבר שהשפיע עליו באופן קשה ביותר.

עוד צוין כי הנאשם עבד במקומות עבודה מזדמנים שונים ואף החל בלימודי מכונאות רכב, אך הפסיק טרם סיום הלימודים ולא קיבל תעודה.

הנאשם נטל במפגש עם המעריך אחריות על העבירות הגם שציין כי לא היה ער ממש לגילה של הקטינה ובשל שתשובותיה לא אפיינו גיל זה, שב ושאל אותה לגילה.

עוד ציין הנאשם כי הופנה על ידי שירות המבחן להליך טיפולי ולטעמו אינו נזקק לכזה, אלא שנאמר לו כי הדבר יוכל לסייע לו בהליך המשפטי וכי הדבר יראה בעין יפה.

הנאשם סיפר כי מאז מעצרו הוא מצוי בטיפול על ידי מטפל פרטי המתמחה בהפרעות קשב וריכוז ולדבריו הלה מסייע לו. הטיפול עוסק בעיקר בתכנים יומיומיים ופחות בעבירות מין.

בשיחה עם המטפל, הבין המעריך כי הוא אינו מיומן בטיפול בעברייני מין וכי אינו תופס את הנאשם כעברייני מין, ועוד הוסיף כי הנאשם כבר "שילם יוצר מדי" על מעשיו בכך שלא גויס לצה"ל. עם זאת, ציין המטפל בכי בשנתיים האחרונות עבר הנאשם תהליך ממשי של התבגרות ושינוי וכיום אינו מהווה סכנה.

סוף דבר, לאחר שיקול מכלול הנסיבות והשיקולים, נקבע בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות כי המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא נמוכה.

מספר תסקיר שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם.

הנאשם הוא רווק בן 21, המתגורר בבית הוריו. הוא אומץ בינקותו וסובל מהפרעות קשב וריכוז ומקשיים רגשיים, אשר טופלו לאורך כל השנים.

מזה כשנתיים מטופל במכון לאבחונים וטיפול בהפרעות קשב וריכוז. הנאשם הגיע לטיפול במכון זה לאחר מעצרו בפרשה זו ולאחר שלא גויס לצה"ל.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו וחווה תחושות בושה נוכח התנהגותו והשלכותיה. לדבריו, למד את הלקח ממעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה כיום מודעות רבה יותר לבעייתיות שבהתנהגותו וכי ההליך הפלילי וחשיפתו בפני המשפחה והסביבה המחישו לו את ההשלכות שיש למעשיו. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון נמוך להישנות המעשים.

שירות המבחן העריך כי מדובר בבחור צעיר ומבולבל שמעשיו הם חריג לדפוסי התנהגותו דרך כלל. הנאשם הביע נכונות להשתלב, כהצעת שירות המבחן, בטיפול ייעודי לעברייני מין.

מתסקיר נוסף שהתקבל עלה כי הנאשם אכן הופנה לקבוצה טיפולית מעין זו והתרשמות מנחי הקבוצה היתה כי הוא קיבל אחריות פורמלית לביצוע העבירות אך מתקשה להתחבר למטרות הטיפוליות בקבוצה וכי קיימת בעייה בתחום המיני. הנאשם טען כי למד את הלקח ולא יחזור על מעשיו בעתיד. הוא אף מסר כי אינו זקוק לטיפול בקבוצה וכי הפסיכולוג הפרטי המטפל בו סבור כי אינו זקוק לטיפול בתחום המיני. כאשר שב שירות המבחן ושיקף לנאשם בשנית את מעשיו בפרשה זו, הוא שב וטען מילולית כי היה מוכן להשתתף בטיפול במידה ויהיה בכך כדי לסייע לו להימנע מהרשעה בתיק.

במצב דברים זה לא המליץ שירות המבחן על טיפול, אך ציין כי אם ביהמ"ש ימצא לנכון לנסות את האפיק הטיפולי הוא ישוב וינסה לעשות כן.

ב"כ הנאשם פנה אל ביהמ"ש כי אכן יאופשר לנאשם להשתלב בקבוצה ייעודית כהצעת שירות המבחן וארכה מתאימה לכך ניתנה.

בתסקירו האחרון ציין שירות המבחן כי קיבל אף את חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות וכי נפגש פעם נוספת עם הנאשם אשר שב וקיבל אחריות על המעשים וטען כי הוא מעוניין להשתלב בטיפול על מנת להבין את פשר מעשיו. לאור כך הופנה למכון המיועד לטיפול באנשים אשר ביצע עבירות מין.

מאותו מכון הובהר כי הנאשם גילה רצון ליטול חלק בטיפול ועוד צויין כי הוא אינו מגלה אמפתיה ל"קורבן" ומתקשה לפרש סיטואציות, אישיותו אינה בשלה ודימויו העצמי נמוך. נערכה תכנית לשלבו בטיפול פרטני.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עדיין מתקשה להפנים את היותו עבריין מין ומשתמש בעיוותי חשיבה ומאידך הביע נכונות אמיתית לבדוק ולברר את המניעים למעשיו.

שירות המבחן התחשב כי מדובר באדם צעיר, אשר לא גוייס לצה"ל וכיום נמצא בלימודים וכי הצלחתו להשתלב בלימודים למרות קשייו משמעותית לחיזוק דימויו העצמי. להערכת שירות המבחן הרשעתו עלולה למנוע ממנו אפשרויות תעסוקה בעתיד ולהוביל לנסיגה במצבו הרגשי וביכולתו לתפקד באורח תקין.

שירות המבחן המליץ על ביטולה של ההרשעה ועל הטלת צו מבחן.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו

ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו .

שירות המבחן התייחס לסוגיית סיום לימודיו של הנאשם ואפשרויות תעסוקה בעתיד. למעלה מן הנדרש יצוין, כעולה מהאמור בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות כי הנאשם לא סיים את לימודי מכונאות הרכב ו"נשר" מהם בשל הקושי. ועוד יצוין כי לא הונחה ולו תשתית ראשונית כלשהי על מנת להציג הכיצד תפגע תעסוקה עתידית בשל ההרשעה וכאמור לעיל, אין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ובפנינו אפילו אפשרות ערטילאית לא הובאה.

ועל כן על המבחן השני אין הנאשם עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

המעשים בהם הורשע הנאשם, פשו למרבה הצער, לאחרונה, במחוזותינו.

אף בית המשפט העליון מצא להתייחס אליהם ואביא מדבריו באשר לעצם מהות העבירות ולא באשר לעובדות המקרה השונות בפנינו מעובדות המקרה שנדונו שם.

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנוטר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות

מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם ת-תרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר. "

ראו: בש"פ 2065/13 פלוני נ. מ"י

יש איפוא, לראות בחומרה מעשים המבוצעים באמצעות האינטרנט אשר יש בהם משום פוטנציאל פגיעה בקטינים ובקטינות, אף אם למרבה המזל, נזק של ממש לא נגרם, כיוון שבפועל העומד מן הצד השני היה שוטר ולא קטינה.

גם על העבירה ה"פחותה" יותר שעניינה החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, נתן ביהמ"ש העליון את דעתו ב- רע"פ 3890/09 שם נתבקש ביטולה של הרשעה בעבירה זו. הבקשה נדחתה.

"למעלה מן הדרוש אוסיף, כי התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, כידוע, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים."

אשר על כן, אין מקרה זה נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם יש להימנע מהרשעתו של נאשם.

הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם הענישה הראוי לעבירה של ניסיון הטרדה והתנכלות מינית נע בין מאסר בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה הראוי לעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין נע ממאסר מותנה ושל"צ למאסר בדרך של עבודות שירות.

בעניינינו, מדובר בנאשם אשר באופן מודע פתח שיחה עם מישהי שהזדהתה כבת 12 ואף שב ויודא איתה בשתי הזדמנויות במהלך השיחה עימה כי היא אכן בת 12. למרות שנענה בחיוב המשיך בעצם השיחה ואף פתח

בשיחה בעלת תכנים מיניים בוטים.

הגם שכאמור, הובהר לו כי מן הצד השני מצוייה ילדה בת 12, לא בחל הנאשם מלהציע לה הצעות בוטות.

אמנם גם הנאשם היה בתקופה הרלבנטית צעיר בשנים - כבן 19 ואולם מדובר בבגיר הפונה אל קטינה ואל קטינה רכה בשנים בהצעות מעין אלה.

מעבר לכך, החזיק הנאשם בפרסומי תועבה המכילים דמותן של קטינות ועל מעשים מעין אלה והמסוכנות הגלומה בהם, ראה דברי ביהמ"ש העליון לעיל.

לקולא התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם ובהעדר עבר פלילי. עוד התחשבתי בבעיותיו ונסיבותיו האישיות המטופלות מאז ילדותו.

נתתי משקל מסוים בלבד לנכונותו של הנאשם לעבור טיפול ולהפנייתו אך לאחרונה על ידי שירות המבחן לטיפול כזה.

לאורך כל הדרך טופל הנאשם אמנם במכון פרטי, אך טיפול זה הוא בבעיות הקשב והריכוז מהן הוא סובל מאז ילדותו המוקדמת ולא בבעיות נשוא פרשה זו. הנאשם אף לא מצא, וכך גם מטפלו כי יש צורך שהוא יעבור טיפול ייעודי. גם בפני קצינת המבחן וגם בפני מעריך המסוכנות התבטא הנאשם כי נכונותו לעבור טיפול היא למעשה, מן הפה ולחוץ ומפגינה מוטיבציה חיצונית בלבד, שכן היא נועדה אך ורק על מנת להיטיב את מצבו בהליך המשפטי. גם הבעת הנכונות האחרונה בפני שירות המבחן היתה לאחר ששירות המבחן לא קבע בשל עמדותיו של הנאשם כי הוא ממליץ על ביטולה של ההרשעה, וכזכור בפני שירות המבחן עצמו, הביע הנאשם קודם לכן את עמדותיו כי יהיה נכון לעבור טיפול באם יהיה בכך כדי לסייע לו להימנע מהרשעה.

ברי, איפוא, כי בנסיבות כאלה ניתן לתת לנכונות מאוחרת זו משקל מסוים מאוד.

עוד התחשבתי בכך כי זהו העונש הראשון הנגזר על הנאשם.

לולא שיקולים לקולא אלו, היה העונש הנגזר על הנאשם חמור בהרבה ושיקולים אלה הם אף השיקולים שהביאו את המאשימה בעתירתה לעונש, עתירה שהיא מתונה בנסיבות ביצוע המעשים.

אני גוזרת על הנאשם -

שלושה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות במתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות

דעתו מיום 21/5/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית.

אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 27/8/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודת שירות במפקדת מחוז צפון בטבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות וביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

מוצגים - מחשב, HARD DISK ודיסקים - יושמדו (ניתנה לכך אף הסכמת הנאשם).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ה, 21 מאי 2015, במעמד הצדדים.